

Ἡ Παναγία τῆς Καινῆς Διαθήκης

● Πολλά ὀνόματα τῆς ἔχουν δώσει. Καί πολλές εἰκόνες τῆς κυκλοφοροῦν. Βέβαια μιά εἶναι ἡ Παναγία, αὐτήν πού σέ κάθε Ναό βλέπουμε στό τέμπλο. Παράδοξες ὀνομάσιες δόθηκαν σέ διάφορες εἰκόνες τῆς Παναγίας. Νά τό κατηγορήσουμε; Ὁχι. Ἄλλά θά τονίσουμε αὐτό πού λέει ἡ Ἄγια Γραφή. Δέν μιλάει γιά ἀντίγραφα εἰκόνων, πού δυστυχῶς καλύπτουν κάποτε τήν οὐσία τοῦ μυστηρίου τῆς σαρκώσεως, τῆς θείας ἐνανθρωπήσεως. ● Ἐγώ θά σᾶς παρουσιάσω *πρωτότυπα* τῆς Παναγίας, τῆς Μαρίας τῆς Παρθένου.

● Καί κατά πρῶτον, ποιά τά δύο ωραιότερα ὀνόματα τῆς Μαρίας; Τό ἕνα εἶναι ἀπό τήν Παλαιά Διαθήκη: *Κόρη τῶν προφητειῶν*. Τό ἄλλο εἶναι ἀπό τήν Καινή Διαθήκη. Εἶναι τό ὄνομα, μέ τό ὁποῖον τήν προσφώνησε ὁ Οὐρανός, ὁ ἀπεσταλμένος ἀπό τόν Οὐρανό ἄγγελος: *Κεχαριτωμένη* (Λουκ. α' 28)!

● Μερικά ἀπό τά ὀνόματα, πού μέσα στήν Καινή Διαθήκη, δηλαδή, στό Εὐαγγέλιο, μπορούμε νά προσδώσουμε στήν Παναγία, θά παρουσιάσουμε ἀπόψε. Παναγία ἔξω ἀπό τήν Καινή Διαθήκη καί γενικά ἔξω ἀπό τή Γραφή, δέν εἶναι αὐθεντική Παναγία. Δέν εἶναι τῆς παραδόσεως ἡ Παναγία.

1. Τό πρῶτο ὄνομα: *Παναγία ἡ εὐδοκία τοῦ Θεοῦ*. Λέει προφητικά ὁ Δαβίδ: «Ἄκουσον, θύγατερ καί ἴδε... καί ἐπιθυμήσει ὁ βασιλεύς τοῦ κάλλους σου» (Ψαλμ. 44,11).

2. Στήν Καινή Διαθήκη ἔχουμε: Τήν *Παναγία τοῦ μυστηρίου*. Τήν τιμάμε, γιατί ἔγινε τό ὄργανο τοῦ Θεοῦ γιά τό μυστήριο τῆς ἀγάπης. Εἶναι τό μυστήριο τῆς σαρκώσεως. «Πῶς ἔσται μοι τοῦτο;...» (Λουκ. α' 34). «Πνεῦμα Ἅγιον ἐπελεύσεται...».

3. Ἔχουμε τήν *Παναγία τῆς ὑπακοῆς*. Μόλις τῆς ἐξηγεῖ ὁ ἄγγελος τό πῶς, ἀμέσως ὑποτάσσεται στό θέλημα, στήν πριαώνιο βουλή τοῦ Θεοῦ. «Ἰδού ἡ δούλη Κυρίου· γένοιτό μοι κατά τό ρῆμα σου» (Λουκ. α' 38).

4. Ἔχουμε τήν *Παναγία τήν εὐλογημένην*. Ἔτσι τήν ἀποκαλεῖ ἡ ἐξαδέλφη τῆς ἡ Ἐλισάβετ, μόλις διαπιστώνει τήν παράδοξη κυφορία τῆς. «Εὐλογημένη σύ ἐν γυναιξί...» (Λουκ. α' 42). Ἄλλά πρὶν ἀπό τήν Ἐλισάβετ τήν ἀποκάλεσε εὐλογημένη ἐν γυναιξί, ὁ ἄγγελος Γαβριήλ (Λουκ. α' 28).

5. Ἔχουμε τήν *Παναγία τήν καρποφόρο ἢ μᾶλλον τή Χριστοφόρο*. Πάλι ἀπό τήν Ἐλισάβετ ἀνυμνεῖται ἔτσι: «Καί εὐλογημένος ὁ καρπός τῆς κοιλίας σου» (Λουκ. α' 42). Κάθε *καρπός* μητρικῆς κοιλίας εἶναι εὐλογημένος. Ἄλλ' ὁ καρπός τῆς μήτρας τῆς Παρθένου εἶναι ἀπείρως πιά εὐλογημένος. Βαστάζει μέσα τῆς τόν βαστάζοντα πάντα.

6. Ἔχουμε τήν *Παναγία τή μητέρα τοῦ Κυρίου*. Ἡ Ἐλισάβετ, φωτισμένη ἀπό τό Πνεῦμα τό Ἅγιον, ἀποκάλεσε τό κυφορούμενο στήν Παρθένο βρέφος «*Κύριον*». «Καί πόθεν μοι τοῦτο ἵνα ἔλθῃ ἡ μήτηρ τοῦ Κυρίου μου πρὸς μέ;» (Λουκ. α' 43).

7. Ἔχουμε τήν *Παναγία τή Μακαρία*. Κάποτε ὅταν κήρυττε ὁ Χριστός, Τόν διέκοψε μιά γυναῖκα, πού φώναξε δυνατά: «Μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσασά σε καί μαστοί οὐς ἐθήλασας» (Λουκ. ια' 27). Σάν νά μὴν ἔδωσε σημασία ὁ Χριστός στό ἐγκώμιο τῆς μητέρας Του, ἀλλά μέ τήν ἀπάντησι πού ἔδωσε ἦταν σάν νά μακάριζε καί τήν Παρθένο Μητέρα. «Μακάριοι οἱ ἀκούοντες τόν λόγον τοῦ Θεοῦ καί φυλάσσοντες αὐτόν» (Λουκ. ια' 28). Ποιός ἄλλος ἄκουσε καί ὑπάκουσε σέ τόσο μυστηριώδη λόγο, ὅπως ἡ Μαρία τῆς Ναζαρέτ ἡ κόρη; Γι' αὐτό καί τήν λέει *μακαρία* καί ἡ Ἐλισάβετ: «Καί μακαρία ἡ πιστεύσασα ὅτι ἔσται τελείωσις τοῖς λελαλημένοις αὐτῇ παρά Κυρίου» (Λουκ. α' 45).

8. Ἔχουμε τήν *Παναγία τῆς φτώχειας*. Ἄς παρηγορηθοῦν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι, καί εἶναι πολλοί, πού ζοῦν κάτω ἀπό τά ὅρια τῆς φτώχειας. Ὁ πλούσιος τοῦ οὐρανοῦ καταδέχτηκε καί γεννήθηκε ἀπό μιά φτωχιά κόρη, κάτω ἀπό τίς πιά ἄθλιες φτωχικές συνθήκες. Ἐτοιμόγεννη ἡ Παρθένο δέν βρῆκε τόπο. Δέν τῆς ἔδωσε κανεῖς τόπο φιλοξενίας. Καί κατέφυγε στό σπήλαιο, στή

φάτνη, στίς κοπριές, ανάμεσα στά ζῶα. «Καί ἀνέκλινεν αὐτόν ἐν τῇ φάτνη, ὅτι οὐκ ἦν αὐτοῖς τόπος ἐν τῷ καταλύματι» (Λουκ. β' 7).

9. Ἔχουμε τὴν Παναγία τοῦ πόνου. Καμμιᾶς μητέρας ἡ καρδιά δέν ξεσχίστηκε ἀπὸ τό μαχαίρι τοῦ πόνου, ὅσο ἡ καρδιά τῆς Παναγίας. Τῆς τό προεῖπε ὁ Συμεὼν στήν Ὑπαπαντή. «Καί σοῦ τὴν ψυχὴν διελεύσεται ρομφαία» (Λουκ. β' 35).

10. Ἔχουμε τὴν Παναγία τὴν κυνηγημένη. Ἐφυγε μὲ τό βρέφος στήν ἀγκαλιά της καί προστάτη της τὸν σεβάσμιο Ἰωσήφ γιὰ τὴν Αἴγυπτο. Μέσα στή νύχτα ξεσηκώθηκε, ἄρον ἄρον, νά μεταναστεύσει, ὅπως εἰδοποίησε ὁ ἄγγελος. Κι αὐτό γιὰ νά γλυτώσει τό μαχαίρι τοῦ Ἡρώδη. Νά γιατί τῆς ζητᾶμε νά σκεπάσει τό **Γένος** μας ἀπὸ ἓνα ἄλλον ἐχθρό, χειρότερο ἀπὸ τοὺς Ἴταλούς καί Γερμανούς. Νά σκεπάσει τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τὴ γενοκτονία, τὴν ἐθνοκτονία, τὴ **βρ ε φ ο κ τ ο ν ί α**, ὅπου σκοτώνονται 200 μὲ 300 χιλιάδες κυφορούμενα βρέφη κάθε χρόνο στήν Ἑλλάδα. Κυνηγημένο τό θεῖο βρέφος, βρῆκε στοργὴ στήν ἀγκάλη τῆς Παρθένου Μητέρας. Τά κυνηγημένα ἀπὸ τὴ μανία τῆς ἀμβλώσεως βρέφη ποῦ θά βροῦν προστασία;

11. Ἔχουμε τὴν Παναγία τὴν ἀγωνιώσα μητέρα. Δωδεκαετῆς ὁ Ἰησοῦς σάν νά τὸν ἔχασαν ἡ Μητέρα καί ὁ Ἰωσήφ, ἐπιστρέφοντας ἀπὸ τό Ναό. Ἐπιστρέφουν, μετὰ ἀπὸ τριήμερα πορεία. Ἡ ἀγωνία της γιὰ τό παιδί: «*Γιατί μᾶς λαχτάρησες;...*». Ἀγωνία κάθε μητέρας, ὅταν βλέπει νά χάνη ἀπὸ κοντά της τό παιδί. Καί βέβαια ἐκεῖνο τό Παιδί ἦταν στό σπίτι τοῦ Πατέρα. Εἶναι μιά ἀπὸ τίς λίγες φορές, ποῦ ὁ μικρὸς Ἰησοῦς ἀποκαλύπτει στή μητέρα Του τὴ **Θ ε ὀ τ η τ ᾶ** Του: «*Γιατί ἀνησυχῆσατε; Δέν ξέρετε, ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου δεῖ εἶναι με;*» (Λουκ. β' 48-49).

12. Ἔχουμε τὴν Παναγία τοῦ Σταυροῦ καί τῆς Ἀναστάσεως. Ὁδύρεται γιὰ τὴν ἄδικο σφαγὴ τοῦ ἀναμαρτήτου Υἱοῦ της. Καί Ἐκεῖνος, πάνω ἀπὸ τό Σταυρό, ἐνδιαφέρεται γιὰ τὴ Μητέρα. «*Γύναι, ἰδοὺ ὁ υἱός σου*». Καί στὸν Ἰωάννη: «*Ἰδοὺ ἡ μήτηρ σου*» (Ἰωάν. ιθ' 26).

13. Ἔχουμε τὴν Παναγία τῆς Ἐκκλησίας. Μετὰ τὴν Ἀνάστασι, μαζί μὲ τὴν ὀλιγάριθμη τότε Ἐκκλησία, ποῦ περίμεναν τό Πνεῦμα τῆς Πεντηκοστῆς, στό κέντρο βρίσκεται καί ἡ Μητέρα τοῦ Κυρίου (Πράξ. α' 14).

14. Ἔχουμε τὴν Παναγία τὴν ὑμνογράφο. Ὁ ὠραιότερος ὕμνος στήν Καινὴ Διαθήκη μετὰ τό «*Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῶ*», εἶναι αὐτό ποῦ συνέταξε καί μελοποίησε ἡ Παρθένος Μαρία στή συνάντησί της μὲ τὴν Ἐλισάβετ. Τό γνωστό ὡς θ' ὠδὴ «*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον...*», εἶναι τῆς Παναγίας ἔργο (Λουκ. α' 46-55). Ἄλλ' αὐτό μᾶς ὀδηγεῖ καί στό τελευταῖο προσωνύμιο τῆς Παναγίας:

15. Ἔχουμε τὴν Παναγία τῆς Γραφῆς. Τά λόγια τοῦ ὑπερόχου ὕμνου της («*Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου...*») εἶναι παρμένα ἀπὸ τὴν Παλαιὰ Διαθήκη καί μάλιστα ἀπὸ τὴ Γραφή. Τί σημαίνει αὐτό; Ἡ ὅτι ἡ Κόρη τῆς Ναζαρέτ γνώριζε τὴν Ἀγία Γραφή (τὴν Παλαιὰ Διαθήκη), ἢ ὅτι θεόπνευστα συνέταξε τὸν ὕμνο της.

● Αὐτῆς τῆς Παναγίας μὲ τὰ 15 **Καινοδιαθηκικά ὀνόματα** τὴ σκέπη ζητᾶμε καί σήμερα.

Νά σκεπάσει τοὺς πιστοὺς, ποῦ μελετοῦν τὴ Γραφή.

Νά σκεπάσει τοὺς πιστοὺς, ποῦ ὕμνοῦν μὲ τὴν καρδιά τους τὸν Κύριο.

Νά σκεπάσει τὴν Ἐκκλησία μας.

Νά σκεπάσει ὄσους σηκώνουν σταυρούς.

Νά σκεπάσει τίς μητέρες, καί γενικά τοὺς γονεῖς, ποῦ ἀγωνιοῦν γιὰ τὰ παιδιά τους.

Νά σκεπάσει κάθε κυνηγημένο καί κατατρεγμένο, κάθε ἄστεγο καί πεινασμένο.

Νά σκεπάσει τοὺς φτωχοὺς.

Νά σκεπάσει τὰ παιδιά μας.

Νά σκεπάσει καί τὴν πατρίδα μας, ἐφ' ὅσον ἐμεῖς ὅλοι ποῦ ἀποτελοῦμε τό γένος τῶν Ἑλλήνων ἀκοῦμε τὴ **μοναδική συμβουλή** της, ποῦ μόνο αὐτὴ σώζεται στήν Καινὴ Διαθήκη καί εἶναι ἡ σπουδαιότερη. Τὴν εἶπε στό γάμο τῆς Κανᾶ: «*Ὁ, τι σᾶς λέει ὁ Υἱός μου, αὐτό νά κάνετε*» (Ἰωάν. β' 5).

● Ὑπακοή στό θέλημα τοῦ Θεοῦ! Νά τί ζητάει ἡ Παναγία ἀπὸ μᾶς. Γιὰ νά δοξάζεται τό ὑπερῦμνητο Ὄνομα τοῦ Υἱοῦ της. Ἀμήν.